

In zacht vertrouwen

Ik noem hem niet.
Zijn namen zijn veelvoudig.
Soms zie ik hem
begeesterd, voor een menigte.
Of elders toegewijd,
bescheiden en in stilte.
Hij buigt zich over vragen,
leert om oog in oog te staan,
verschijnt op straathoeken
waar anderen gehaast voorbijgaan,
ziet altijd wel een ogenblik te vinden.
Wat moet hij met voorschriften
of dogma's?
Hem gaat het om wat
mensen samenbrengt.
Zijn woorden breken niet,
ze wachten, tasten, luisteren
en zoeken eenklank.
Er is een kracht in hem
die de beweging kent
van desondanks en niettemin.
Wetend van ontoereikendheid,
gaat hij zijn weg
in zacht vertrouwen.

Naar wat hij doet,
naar wat hij droomt
mag hij in alle talen heten:
"verbindingsmens".

(Kris Gelaude)